

[Jens Otto Madsen]

fagforeningerne. Tværtimod kan man godt lægge mere ud til fagforeningerne, f.eks. arbejdsanvisningen.

For en ordens skyld skal jeg tilføje, at VS ikke kan støtte det af hr. Maisted fremsatte dagsordensforslag med dets reaktionære og dilettantiske indhold, hvoraf det bl.a. fremgår, at det ærede folketingsmedlem tror, at en motiveret dagsorden kan ændre en lovs indhold. Jeg tænker på forældelsesfristerne.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at takke arbejdsministeren og justitsministeren for de to redegørelser, vi har fået i dag.

Om arbejdsministerens redegørelse vil jeg sige, at den er klart fremadrettet, viser ikke passivitet, men aktivitet for virkelig at få systemet til at fungere, og det synes jeg er noget, jeg gerne vil komplimentere den for. Jeg mener, det er væsentligt, at vi nu lærer af fortiden for virkelig at indrette fremtiden konstruktivt, indrette systemerne i fremtiden bedre, end de har været i de foregående år, i perioden fra 1970 og fremefter. For mig er det afgørende, at vi gennem den grundige undersøgelse, vi har fået fra landsdommer Niels Larsen, lærer af begåede fejl og ikke alene, når det gælder arbejdsministeriet. Der er måske også andre ministerier, hvor der trænges til opstramninger, klarere kompetencefordeling, så man ikke i andre ministerier oplever det, vi har oplevet i arbejdsministeriet.

Jeg er enig i, at der – som det er blevet påpeget bl.a. af hr. Hagen Hagensen og hr. Bjørn Elmquist, og som det også fremgår af justitsministerens notat af 26. oktober – er begået mange og grove fejl i både arbejdsdirektoratet, arbejdsministeriet og rigsrevisionen. Jeg skal ikke gentage det, der dér er påpeget. Det er én gang sagt, og jeg er helt enig i det.

Men jeg vil trække nogle konkrete eksempler frem. Som det også er påpeget her, er problemet dels den manglende hjemmel, dels at staten har lidt store tab på grund af en uansvarlig administration. Mens jeg har arbejdet med landsdommer Niels Larsens redegørelse, har jeg flere gange spurgt mig selv: hvordan kunne dette gå til? Hvordan kunne det f.eks. gå til, at man begyndte at foretage forskudsvis dagpengeudbetaling uden lov-

hjemmel? Jeg er overbevist om, at der ikke er nogen minister, som vil acceptere udbetaling uden lovhjemmel. Hvordan har det så alligevel kunnet finde sted? Hvordan kan arbejdsdirektoratet begynde en praksis uden at orientere arbejdsministeriet? Dermed kommer jeg til at stille spørgsmål om hele forholdet mellem direktorat og ministerium. Det, at vi har flere direktorater, medfører det en ansvarsforflygtigelse, medfører det, at papirer vandrer fra det ene sted til det andet, så man måske det ene sted ikke er klar over, hvad der sker det andet sted? Her er ting, som jeg mener med henblik på fremtiden må undersøges nøjere.

Med hensyn til hjemmelen: man var startet i 1970 uden hjemmel til at foretage udbetaling, så bliver spørgsmålet rejst i 1977, rejst såvel i arbejdsdirektoratet som i arbejdsministeriet, men sagerne udgår af erindringen og genoptages ikke senere. Igen spørgsmålet: hvordan udgår sådan nogle sager af erindringer? Det er nogle af de spørgsmål, som jeg mener man må stille, når man har gået Niels Larsens rapport igennem.

Det andet, jeg vil trække frem, vedrører statens rentetab. Pengene har for størstedelen været anbragt i Arbejdernes Landsbank. Hvorfor er pengene ikke blevet anbragt i forskellige banker? Vi har Jyske Bank-sagen fra 1980. Her har det virkelig overrasket mig, at det skulle være normal praksis, at et tilbud fra Jyske Bank om at overtage administrationen af dagpengemilliarderne end ikke blev journaliseret i arbejdsdirektoratet. Hvorfor skete det ikke? Hvorfor denne passivitet?

Det tredje, jeg vil nævne, er de, skal vi kalde dem manglende klare svar til en række folketingsmedlemmer. Jeg står her med bind 4 af Niels Larsens redegørelse, hvor man behandler forskellige spørgsmåls besvarelse, og her citerer jeg fra side 992, hvor der står:

»... svaret bør efter 2. kontors opfattelse suppleres med en kort bemærkning om statens rentetab og en bemærkning om, at regeringen ikke finder, at der er grundlag for at foretage yderligere undersøgelser i sagen, ...«

Jeg citerer lidt fra næste side, side 993, hvor der står:

»... 2. kontor skal foreslå, at der ikke sendes yderligere materiale, medmindre hr. Bernhard Baunsgaard anmoder herom.«